

HÍRMONDÓ-HÍRLEVÉL

Kaszap István Alapítvány n.éves kiadványa

Ingyenes 2008. május XI. évf. 2. sz.

Drága barátunk, a Kaszap István Alapítvány tisztelt és szeretett Elnöke

Gál Ferenc

2008. május 8-án tragikus hirtelenséggel elhunyt. Temetése május 16-án volt.

Gál Ferenc több mint hatvan éve élt kerületünkben. A Könyv- és Kulturális Minisztériumban osztályvezető helyettesként dolgozott nyugdíjazásáig, 1989-ig. Az első szabad választáskor részt vett a helyi KDNP szervezési munkáiban és megalakította a XVII. kerületi helyi szervezetét, melyet Elnökként vezetett 1994-ig. 1990 novemberében 16 fővel megalakította a Kaszap István Alapítványt, amelyet 18 évig, mint Elnök vezetett. Az Alapítvány havi, negyedéves, ill. féléves anyagi támogatást nyújt közel 150 családnak, közel 300 gyermek nyári táboroztatásának költségét részben vagy egészben fedezi. A kerületi egyházi óvoda és iskola támogatása mellett a lelki közösségek részére évente megrendezett Mária kegyhelyi zarándoklatokra és az év végi lelki nap megszervezésére is gondot fordított. Két nagy kerületi betegcsoportnak (mozgássérültek és cukorbeteg) téli és nyári rendezvényeket szervezett. Az utóbbi 6 évben megszervezésre került mintegy 200 rászoruló óvodás és iskolás részére a decemberi Mikulás ünnepség. Évente sor került a húsvéti és karácsonyi szeretetsomagok kiosz-

tására a hátrányos helyzetű családoknak. Égi patrónusunknak Kaszap Istvánnak nagy tisztelőjeként a "Hírmondó-Hírlevél" újság hasábjain is igyekezett az emberekkel megismertetni Kaszap István életpéldáját és elősegíteni boldoggá avatását.

Proniewicz Ferenc, az Alapítvány elnökhelyettese

Részletek a ravatálnál elmondott beszédből

...A hívő ember itt áll és kérdezi: miért vagytok elkeseredve? Hiszen Feri hazaérkezett oda, ahová egész életében készült. Ahogy *Szent-Gály Kata* szépen megfogalmazza verses prózájában: *"Az ember nem hal meg, hanem megéli a halált. /A szálak azért szakadnak el, /hogy Istenhez kössenek"*.... Sokszor mondogattuk, főleg betegség után, Feri vigyázz, pihenj egy kicsit. Hamiskás mosollyal, egyetértően bólogtál, majd mindent változatlan energiával csináltál tovább... Nehéz, de gazdag örökség, amit ránk hagytál. Csorba Béla, a XVII. kerületi KDNP elnöke

Részletek a sírnál elmondott beszédből

...Amikor 1990-ben megalakítottátok az Alapítványt, a célotok az volt, hogy legyen a XVII. kerületben olyan civil szervezet, ami felkarolja a testi-lelki bajban szenvedőket. Mindemellett az Alapítvány célul tűzte ki az ifjúság keresztény módon való nevelésének támogatását, a sporttevékenységek felkarolását és a kultúra, művészet mecenatúráját is. ...18 év után az Alapítvány, melyet "nagykorúságáig" nevelgettél, "keresztapja" voltál, felnőtt lett... Ma reggel a szentmisében a szentlecke Jakab apostol leveléből hangzott el: "Testvéreim! Mit használ, ha valaki azt mondja, hogy van hite, de hitből fakadó cselekedetei nincsenek? Vajon üdvözítheti-e őt ez a hit?" A Te munkád hitből fakadt....

Tompa Attiláné, az Alapítvány korábbi képviselője

Búcsú

Anyák napjáról írtam, ahogy megbeszéltük. A címloldal kivételével úgy jelenik most meg, ahogy te is láttad még. Köszönöm, hogy bíztál bennem, hogy bátorítottál, a szeretet, amit sugároztál, és azt is, hogy most is szüntelenül csak a mosolyod jut eszembe. Nagyon nehéz lesz nélküled! Szókéné Torba Zsuzsanna

Tartalomjegyzék

1) Anyák napja (szerk.)	2.
2) Beszámolók, ismertető az Alapítvány rendezvényeiről	
2.1) Jótékonyági műsoros farsangi bál	2,3.
2.2) Stockeraui karitás csoport látogatása Alapítványunknál	3.
3)"Hit és erkölcs". Vallási rovat	
3.1) Ima Kaszap István boldoggá avatásáért	3.
3.2) Csodaszép Anyák napi csokor	3,4.
3.3) Segítő szeretet	4,5.
3.4) A Szűzanyával Jézushoz...	5,6.
4) Kulturális és szépirodalmi rovat	6,7.
5) Alapítványi hírek	7,8.

1) Anyák napja több, mint az Egyesült Államok Kongresszusa által 1914-ben elrendelt, majd a húszas évektől hazánkban is meghonosodott, kicsit üzleti, kicsit érzelmes világi ünnep. Hitbéli, bibliai tartalma sokkal régebbi, és szorosan összekapcsolódik a májusi Mária-tisztelet hagyományával. Esténként templomainkban együtt énekeljük a litániát, és köszöntjük, dicsőítjük égi édesanyánkat. Az ő oltalmát kérjük családjainkra, hazánkra és az egész világra, hiszen a család, az anyaság tisztelete és megbecsülése nélkül nincs emberi jövő.

Egy édesanya számára semmihez sem hasonlítható boldogság, mikor először tartja karjában újszülött gyermekét. Egyszerre eufórikus örömet és leírhatatlan békességet él át. Egy kicsit sajnálom az édesapákat, mert úgy tűnik, mintha őket kihagynánk ebből az élményből, pedig nem erről van szó, hanem inkább arról, hogy ezt az egész életünket átformáló és meghatározó élményt abban a pillanatban mi kapjuk. Néha arra gondolok, hogy az elkövetkező aggodásokért, átvirrasztott éjszakákért, az örökös kétkedésért, hogy vajon mindent jól csinálunk-e?

Persze, mi édesanyák sem vagyunk tökéletesek, nekünk is vannak hibáink, rossz tulajdonságaink, de egy-dologban verhetetlenek vagyunk: ránk

mindig számíthatnak a gyerekeink, akkor is, ha bajban vannak, ha tanácsra, vigasztalásra, vagy éppen biztatásra van szükségük. Az édesanyák öröme és egyben fájdalma is, hogy gyermekeik csak akkor maradnak igazán az övék, ha oda tudják adni őket Istennek, a hivatásuknak, a házastársuknak, a gyerekeiknek, a világnak. Így leszünk Isten által megajándékozottakból megajándékozók.

2) Beszámolók, ismertető az Alapítvány rendezvényeiről

2.1) Jótékonyági műsoros farsangi bál

Farsangi együttlét

Hagyományos módon ez év január végén Alapítványunk jótékonyági bált rendezett a Dózsa Művelődési Házban. Igen nagy szeretettel és odaadással készítették elő kurátoraink és támogatóink a bál minden mozzanatát.

Nem titkoltan a bál megtartásával célunk olyan bevételek elérése volt, amivel a továbbiakban működési céljainkat tudjuk fedezni. Hála és köszönet vendégeinknek és a bál támogatóinak, ez a szándékunk sikerrel járt. Az est egy igen tartalmas műsorral kezdődött, melyet *Palojtay Érsék Ágnes* szervezett meg és konferált fel. Vendégeink részéről nagyon sok elismerést kapott. Nem különbséget téve teszünk említést a *Csillagszemű Gyermektáncgyűttes* produkciójáról, valamint *Gaál Csaba* és *Heitz Péter* operanékesek előadásáról. *Hegedűs Valér* zongorajátékáról, valamint *Kiss László* és társai szerepléséről. Az Alapítvány hagyománya a Kaszap István oklevél és emlékérem átadása a báli műsor keretében. Ezúttal a bál fővédnöke *Koltay Gábor* filmrendező *Hegedűs Valér* zongoraművész, *Gaál József* vállalkozó, és *Szeifer Katalin* tanárnő részére adott át. Köszönjük a Fővédnök úr lelkesítő szavait is! A műsort finom vacsora követte, melyet mint máskor, most is *Bartosik János* vendéglős és csapata készített és szolgálta fel.

Aki hosszan társalogni kívánt, megtehetette, de szólt a zene, és idősek, fiatalok egyaránt ropták a táncot.

Egy kis pihenőt jelentett a késő esti tombola

húzás, ahol a kerületünk vállalkozói által felajánlott sok-sok ajándék talált gazdára. Aztán már zene és tánc volt reggelig!

És mi ennek a bálnak az üzenete: " *Legyen táncod. A táncban keresd a másikat. Olyan egyszerű. Elérhető. Mindkettőtöknek öröm.*" /Mácz István/

Tompa Attiláné

--

2.2) Stockeraui karitászcsoport látogatása Alapítványunknál.

Hosszú évek óta, több, mint tíz éve fűzik Alapítványunkat baráti kapcsolatok a stockeraui karitászcsoporthoz. A Bécsben élő *Kovács Irma* szervezésében innen érkeznek rendszeresen azok a segítségnyújtások: ruhák, cipők, játékok, ajándéktárgyak, amelyek a szokásos ruhavásárok alkalmával, jutányos áron kerülnek eladásra, hogy az így befolyt bevételből is kerületünk rászorulóit segítsük. Március 1-én *Kovács Irma* vezetésével látogatott Alapítványunkhoz *Flicker Markus* a bécsi, bécs-környéki egyházközségek templomaihoz tartozó karitászcsoportok titkára, *Adele Halper*, a bécsi Feltámadt Jézus plébánia titkára és *Elisabeth Sandler*, egy bécsi szociális otthon kulturális vezetője. A baráti küldöttséget többek között *Gál Ferenc*, kuratóriumunk elnöke, és *Kerekes Sándorné, Margitka*, Alapítványunk egyik kurátora - aki minden alkalommal biztosítja az adományok Bécsből való hazaszállítását - köszöntötte. Vendégeinket ezután *Szöke Lajos*, a rákoscsaba-újtelepi Szent Erzsébet templom plébánosa fogadta a parókián, ahol az önkormányzatot *Dunai Mónika* kulturális tanácsnok képviselte. A program az Alapítvány raktárának megtekintésével folytatódott, és - egy rövid maglódi látogatást beiktatva - a rákosligeti plébánián ért véget, ahol *Tampu-Ababei József* atya fogadta a vendégeket. Az ebédről a Rákoscsabai Polgári Kör asszonyai gondoskodtak, akik igazi magyaros ételeket varázsoltak az asztalra. A fehér asztal mellett folytatott megbeszélésen abban állapodtak meg a jelenlévők, hogy a csabai és ligeti plébániának igyekeznek egyházi testvérintézményt találni Bécsben, vagy környékén, valamint a szociális segítségnyújtás folytatását ígérték. Elhangzott továbbá, hogy az elszegényedés felé haladó társadalmunkban egyre nagyobb szükség van a karitatív munkára, nem csak tárgyi, hanem szellemi oldalon is.

--

3) "Hit és erkölcs". Vallási rovat

3.1) Ima Kaszap István boldoggá avatásáért

Jóságos Jézus, aki azt mondtad, "ha valaki utánam akar jönni, vegye fel keresztyét és kövessen engem", tekints hű szolgádra, Kaszap Istvánra, és az ő közbenjárására add meg nekünk a kegyelmet, amit kérünk Tőled, feltéve, hogy az javunkra válik. Mindenképpen add meg azonban a kegyelmet, hogy az ő példájára mi is mindig hűségesen szolgáljuk a Szeretet Székhelyét, szentséges Szívedet. Ámen.

"Sokat kell foglalkoznom a szenvedéssel és elmélkednem róla, hogy teljesen átértsem, magamévá tegyem, örömmel fogadjam és viselhessem."

Kaszap István

--

3.2) Csodaszép Anyák napi csokor

A kertünk tele volt nyíló tulipánnal: pirossal, sárgával, cirmossal. Mintha tudták volna, hogy Anyák napja van, harmatosak voltak és mosolygósak. Kislányom - talán 7 éves lehetett akkor - , ahogy felébredt, odaszaladt hozzám, kézen fogott és kihúzott a kertbe.

Körülmutatott és azt mondta:

- Nézd anya, ezt a sok-sok tulipánt mind-mind neked adom Anyák napjára.

Majd suttogva folytatta:

- De nem szabad leszedni őket, mert az fájna nekik.

Ez is Anyák napja volt

Amióta dolgoztam, mindig vettem valami ajándékot is anyunak a gyöngyvirág mellé, amit kislánykorom óta minden évben a szomszéd kertben szedtem frissen Anyák napja reggelén.

Anyu nagyon tudott örülni mindennek: a virágnak, az ajándéknak is, és magának az életnek. Utoljára egy kardigánt vettem, bejártam érte a várost, hogy pont olyan legyen, amelyet elképzelt magának. A kardigánt már nem hordta... Erre a húsz évvel ezelőtti Anyák napjára már nem volt mit vennem. Megszedtem a szokásos gyöngyvirágcsokromat és elindultam kicsi lányommal, hogy betegyük a vázába.

Zalai Piroska

--

3.3) Segítő szeretet

- Marika, kérem a segítségedet! - fordult hozzám néhány héttel ezelőtt egy régi ismerősöm. Annak idején, amikor még huszonévesek voltunk, mindketten annál a nagyvállalatnál dolgoztunk, aminek most már csupán a romjait láthatjuk utazás közben. Mivel azonos korosztályhoz tartozunk, ezért régés-régi közös táborozások, munkahelyi bálók, anyák napi és nőnap ünnepségek, hajókirándulások emlékei kötnek össze bennünket. Teltek az évek, mindketten házasságot kötöttünk, megszülettek a gyerekeink, a munkahelyi körülmények is jelentősen megváltoztak, évekig (több, mint egy évtizedig) nem is láttuk egymást. Egy napsütéses vasárnap reggelen a Madárdombon, az új templomban láttam meg (sok év után) ismét Julikát. Könnytől csillogott a szeme, édesanyját gyászolta. Azután a rövid beszélgetésből kiderült, hogy mindketten Rákoskeresztúron élünk. Elmondta, hogy édesanyját a közelmúltban temette el, édesapja egészséges, de bizony már öreg, fel kell készülnie arra, hogy az ő egészségi állapota is változhat. Julika akkor már egyedül nevelte egyetemista lányát, mert férje korábban váratlanul meghalt.

Ismét eltelt több év, s most: - Marika, kérem a segítségedet! - fordult hozzám néhány héttel ezelőtt Julika. Elmesélte, hogy édesapját - nagy szeretettel - ideköltöztette a Keresztúron lévő lakásukba, s ez az élethelyzet mindkettőjük számára kedvező volt

hosszú időn keresztül. Azután ennek az évnek az elején az édesapja kórházba került. A kórházból kijöve papa nehezen - sőt egyáltalán nem - viseli el azt, hogy egyedül maradjon a lakásban. Lánya még egyetemre jár, ő továbbra is dolgozni szeretne, hiszen a nyugdíjig még van legalább tíz éve. A kórházból kijött beteg, de napról-napra javuló papa ellátásához, gondozásához kérte a segítségemet. - Marika, te annyi embert ismersz a templomból, téged is sokan ismernek. Kérlek, segíts abban, hogy papa mellé megbízható gondozót találjunk április 15-től! - mondta. Rövid beszélgetésben kikérdeztem arról, hogy mégis mire gondol? Kiderült, hogy a napi főzést, a reggeli, valamint az esti és éjszakai gondozást ő és a nagylánya továbbra is nagy szeretettel meg fogják oldani, de délelőtt kilenc órától délután négy óráig segítőre van szükségük annak érdekében, hogy Julika - mint kenyérkereső, mint családfő - vissza tudjon térni a munkahelyére.

Visszaemlékeztem a korábbi évekre, amikor növérrel együtt vidéken élő édesanyánk mellé kerestünk a déli órákra segitőt, gondozót, aki odaadja mamának az ebédet, ebéd után kiviszi a tányérokat, aki beszélget mamával ebéd után egy ideig, hiszen mama akkor már nyolc éve ágyhoz kötött volt. Eszembe jutott az a segítő szeretet, amit Zsuzsától kaptunk, aki elvállalta mama ebédeltetését, elvállalta a beszélgetést délutánonként mamával. Végiggondoltam a most szóba jöhető lehetőségeket. Az igaz, hogy engem sokan ismernek a templomból, de a feladat nagyon sajátos. Ezért kértem Magdit, Katit, Piroskát, hogy az ismerőseik közül javasoljanak megbízható embert, aki elvállalná Julika édesapjának napközbeni ellátását, vagy aki tud ilyen feladatot elvállaló, jólelkű emberről. Néhány napon belül mindhárom ismerősöm elmondta javaslatát, ezeket az információkat megosztottam Julikával.

Ma délelőtt, - miután a szertartás végén elénekeltük a: "Szép Iria tündöklött, május volt éppen, s te eljöttél Mária mennyei fényben" kezdetű éneket - ismét felkerestem Julikát. Boldogan mesélte, hogy két nappal ezelőtt Magdi javaslatára beszélt egy nagyon kedves nyugdíjas asszonnyal, Gizivel. Gizi

elvállalta édesapja napközbeni gondozását és ebédeltetését a jövő héttől. A segítő szeretet most (is) gyorsan eredményre vezetett. Kereszténynek lenni annyi, mint szeretettel fordulni embertársaink felé. Ezt már sokszor hallottuk, esetenként saját bőrünkön - vagy ismerőseink történeteinek keresztül - megtapasztalhattuk. Julika és Gizi egymásra találása, összetalálkozása a beteg gondozása érdekében jól példázta azt a másik - sokszor hallott - mondást: "Olyan közösség vagyunk, mint egy nagy család, s a szeretet az, ami összeköt bennünket".

T. Marika

--

3.4) A Szűzanyával Jézushoz...

A szentolvasó titkainak gyógyító ereje

Ez egy igaz történet, és májusban, a Szűzanya hónapjában különösen aktuális a mondanivalója. Az esemény egyik szereplője mondta el, engedélyével örömmel adom tovább:

- Beteg voltam és nagyon magányos. Úgy is mondhatnám: reményvesztett. Fizikai fájdalmaim voltak, s ez kikezdte az idegeimet is. Semmihez sem volt türelmem, sehol sem találtam a helyem. Még olvasni, tévézni sem volt kedvem, figyelmem. Ilyen elesett, bénult állapotban kaptam egy telefonhívást régi, kedves ismerősömtől, akivel közös templomlátogatásaink során barátkoztunk össze. Már egy ideje nem láttam, s most tudtam meg tőle ennek okát: másik kerületbe költözött. - Van egy kérésem, - mondta - szeretném, ha helyettesítenél annál a beteg barátnőmnél, akinek a lakásán eddig évek óta, naponta együtt szoktunk imádkozni.

- De hát én is beteg vagyok! - tiltakoztam.

- Annál inkább! - felelte ő. - Rád fér a közös imádság. Hiszen tudod mit mond erről Jézus: "ahol ketten, vagy hárman együtt vannak az én nevemben, ott vagyok köztük."

- Igen, tudom - feleltem - csak az a baj, hogy mostanában én már imádkozni sem tudok.

- Éppen ezért próbáld meg a közös imádságot -

felelte - mi már évek óta együtt imádkozzuk a rózsafüzért, tudod, olyan páros felelgetősen - felét én, felét ő, és megtapasztaltuk ennek áldásos hatását. Nem hiszem, hogy ennyit ne tudnál te is megtenni. Különben közel is laktok egymáshoz, és neki nagyon sokat jelentene, ha újra lenne egy társa az imában.

Elgyengültem ezektől az érvektől. Elmentem a beteghez, akit eddig csak látásból ismertem. Nagy örömmel fogadott. Ez a reggeli órákban történt, és nyomban el is kezdtük a rózsafüzért imádkozni. Csakhogy..., csakhogy nekem ez nagyon nehezen ment! Minduntalan elkalandozott a figyelmem, emiatt egyre feszültebb és idegesebb lettem. Az első tized végén felálltam:

- Ne haragudj, nekem ez nem megy! Nem tudok tovább itt maradni! Ő, kicsit szomorúan, de csendes belenyugvással bölintott.

- Igen, megértem. Ezt is köszönöm, hogy legalább ennyit imádkoztunk közösen... Majd reménykedve hozzátette: - De ugye holnap is eljössz?

- Hát, igen, eljövök, de azt nem ígérhetem, hogy tovább tudok maradni, mint most. Nem vagyok képes hosszú ideig egy helyben ülni.

- Ó, hát nem muszáj ülnöd! Fel-alá is járkálhatsz közben.

Meghatott a ragaszkodása. Elmentem másnap is. Aztán harmadnap is, meg azután is. Számomra is meglepő volt, hogy ahogy múlt az idő, egyre tovább tudtam vele imádkozni. Már nem csak egyetlen tizedet. Amikor már egy teljes rózsafüzérre is képes voltam anélkül, hogy ideges feszültséget, türelmetlenséget éreztem volna, egyre könnyebben és szívesebben indultam el az "imaórára."

Az igazi nagy élmény ezután következett. Kezdtém figyelni a titkokra...! Próbáltam képszerűen is látni a Szentírásból ismert eseményeket. Egyszer csak - számomra is váratlanul - megállítottam az imafolyamot, és rákérdeztem a titokra: - Szerinted ki hajtotta össze olyan szépen Jézus szemfödélét, és külön a halotti leplet? (Éppen a Dicsőséges rózsafüzért mondtuk). Imatársam meglepődött. - Ezen még sohasem gondolkoztam... - Talán az angyal - mondta rövid tünődés után. Ez a kép közelebb hozta hozzánk a titkot. Később, a Világosság rózsafüzért

füzéréhez érve az jutott eszembe: milyen örökérvényű a Szűzanya kijelentése, amikor a kánai menyegzőn volt Szent Fiával, és szóvá tette, hogy "nincs boruk". Először az érintett meg, hogy a Szűzanya nem vette rossz néven fiától, hogy az leintette: Asszony, a mi dolgunk ez? Még nem jött el az én időm. Az asszony, ennek ellenére teljes bizalommal eltelve fia iránt, így fordult a vízfordókhoz: "Tegyétek, amit mond." Ez a három szó - Jézus nyilvános működésének első csodatételekor, amikor a vizet borrá változtatta - örökérvényű lett. Ma is azt kéri tőlünk: "Tegyétek, amit mond." Nagyon örültem ennek a felismerésnek! Így elemeztük tovább a titkokat, felfedezve azok mélységét, és ez nagy örömmel töltött el bennünket. Hol volt már az én bénult türelmetlenségem? Alig vártam, hogy egy-egy új titoknak megpróbáljunk a mélyére nézni. Aztán olyan vágyunk támadt, hogy a rózsafüzér elmondása után meg is keressük a Szentírásban azokat a helyeket, amelyek Jézus életének ezekről az eseményeiről szólnak. Most már rendszeresen igyekeztünk a titkokon is elmélkedni, s egyszer csak az lett az érzésem, - igazi felfedezésként éltem meg - hogy mi, a Szentolvasó imádkozása közben tulajdonképpen a Szűzanyával közösen Jézus életéről elmélkedünk. Ez szinte lázba hozott bennünket! Sosem hittem volna, hogy ennyi örömet jelent a korábban egyhangúnak érzett rózsafüzér-imádság. Végül is ezek a közös imák napjaim fénypontjává váltak. Szívesen és örömmel indultam el minden nap. És el ne felejtsem: ettől kezdve mindkettőnk egészségi állapota rohamosan javulni kezdett. Hála legyen érte Égi Édesanyánknak, a Rózsafüzér királynőjének!

Lejegyezte: Vágó Mária

--

4) Kulturális és szépirodalmi rovat

KÖSZÖNTJÜK AZ ÉDESANYÁKAT!

Sík Sándor

Asszonyok

(részlet)

És ti vagytok a Háziáldás
Fehérre meszelt kis falon
Szegett kenyér az abroszon
Ti a kútvíz a harmatos pohárban

Szekrényben illatos, puha
Tündöklő, hófehér ruha
Ti vagytok az olajmécs,
mely álmatlan lobog,
S imádkozik míg mások alszanak.
A hervadtan is illatos csokor
A feszület alatt.

--

Ladányi Zoltán

Anyu

Tudok egy varázsszót,
ha én azt kimondom,
egyszerre elmúlik
minden bajom, gondom.

"Anyu! Anyu! Anyu!" -
hangzik este-reggel,
jaj de sok baj is van
ilyen kis gyerekkel.

Ha kávé keserű,
ha mártás savanyú,
csak szót kiáltok,
csak annyit, hogy: anyu!

"Anyu! Anyu! Anyu!"
most is kiabálok.
Most semmi baj nincsen,
mégis meg nem állom.

Mindjárt porcukor hull
kávéba, mártásba,
csak egy szóba került,
csak egy kiáltásba.

Csak látni akarlak,
anyu, fényes csillag,
látni, ahogy jössz, jössz,
mindig jössz, ha hívlak.

Keserüből édes,
rosszból csuda jó lesz,
sírásból mosolygás,
olyan csuda-szó ez.

Látni sietséged,
angyal szelídséged,
odabújni hozzád,
megölelni téged.

Az én apám

Az én apám homlokán
 ráncok ülnek
 Vállára súlyos gondok
 nehezülnek
 Mindig korán kel, mindig
 későn fekszik
 Sohasem pihenve dolgozik
 napestig
 Mily sokat dolgozik és
 milyen sokat fárad
 Sok pénz, sok kenyér kell
 egy kis családnak
 Ruha, cipő kell és Ő
 megszerzi mindezt
 Oh, az én apám nagyon
 szeret minket
 Az Ő nevét könnyes
 szavaimba áldom
 Az én apám a legjobb
 a világon.

--

*Kiss Jenő***Anyád szemében**

Anyád szemében
 ott a nap,
 sugarai rád hullanak,
 hogy nőj te szépen.
 Anyád szemében
 ott a hold,
 beteg, ha voltál, rád hajolt
 a lázas éjben.
 Anyád szemében
 ott a víz,
 a könny, ha utad félre visz,
 jaj! baj ne érjen...
 Anyád szemében
 ott a tűz,
 ha csüggednél, szívedbe tűz,
 lobogjon, égjen!

--

Varga Domokos

Minden Anya - s minden Apa is - megosztja a maga életét. Az Anyák a testüket is megosztják a gyermekeikkel. Ez azonban szinte semmi ahhoz képest, hogy mit adnak oda még azután az

idejükből, erejükből, figyelmükből, álmukból, olvasásukból, pihenésükből, szabad mozgásukból, munkájukból, s nem utolsósorban anyagi javaikból. De nem azért, hogy feláldozzák önmagukat, hanem, hogy megtalálják. Megosztják az életüket? Vagy kiteljesítik? A kettő jobbra egybeesik. Aki ezt nem érti, semmit sem ért!

--

5) Alapítványi hírek**Felhívás!**

Pályázni lehet a gyermekek nyári táborpénzének támogatására:

A gyermekek esélyegyenlőségének egyik legfontosabb fokmérője az, amikor a szociálisan rászoruló szülőket - a táborpénz egy részének átvállalásával - hozzásegítjük ahhoz, hogy gyermekét be tudja fizetni az egyhetes nyári egyházi, cserkész vagy iskolai táborba. Itt a gyermekeket egész napot betöltő programok várják, fürdéssel, kirándulásokkal, kézműves foglalkozásokkal, tábortűzzel és csoportos foglalkozásokkal. A nyári táborokra ismét tud Alapítványunk anyagi segítséget nyújtani, hála részben a Főváros Lakásügyi és Szociális Bizottság pályázati támogatásának, részben az Alapítványi saját forrásból biztosított támogatásának. Sajnos a rendelkezésre álló pályázati pénzt csak 2008. június 30-ig lehet felhasználni, ezért csak olyan táborok támogatására lehet fordítani, amelyek június végén elindulnak. Az így rendelkezésre álló pályázati pénz 250.000 Ft, amit csak egészségkárosodott és csellengő lakótelepi gyermekek tábor támogatására lehet fordítani. A saját forrásból rendelkezésre álló 200-250.000.- Ft-ot viszont július és augusztus hónapokban is fel lehet használni, amit meg lehet igényelni a szokásos "Pályázati lapon". A június hónapban induló táborokra a pályázati pénzből lehet igényelni úgy a táborvezetőknek, mint a **szülőknek: az egészségkárosodott gyermek részére 5.000 Ft, a csellengő lakótelepi gyermek részére 8-10 ezer Ft összeget.** Az igényeket május és június hónapban minden pénteken lehet leadni és eljuttatni a székházban du. 3-5 óra között tartott szociális inspekción jelen lévő Alapítványi vezetőnek. A saját forrásból rendelkezésre álló összegre **csak táborvezetők adhatnak be pályázati lapot, amit május 30-ig kell eljuttatni a székházba** péntekenként du. 3-5 óra között.

Kaszap István (1916-1935)
Cserkészvezető, Dunántúl ifjúsági tornászbajnoka. Szülei, Isten és Szűz Mária szeretete a jezsuita szerzetesrend felé irányította érettségi után. Rendújoncként egész testét ellepő gennyes sebek miatt sokat szenvedte,

(festette: **Salamon György** festőművész)
amit nagy lelkierővel viselt. Életének 20-ik évében, halálos ágyán, amikor beszélni már nem tudott, levélben köszönt el szüleitől, szeretteitől. A hozzá imádkozók csodás gyógyulásai és az imákban kért támogatások meghallgatásai alapján az egyház Rómában készíti elő, a Szentszék előtt levő boldoggá avatási periratát. Boldoggá avatása már csak a pápa jóváhagyásától függ, amit 2006 decemberében XVI. Benedek pápa is megerősített, mivel nemsokára végleg lezárják Kaszap István boldoggáavatási periratát.

Kiárusítás és kedvezményes ruhavásár

A Kaszap István Alapítvány a felhalmozódott ruha- és cipőneműket kedvezményes vásár keretében kiárusítja. Kizárólag zsákolt ruhákat és cipőket kínálunk eladásra, egy nagy zsák ruhát illetve cipőt, válogatás nélkül 700.-Ft-ért adunk. A zsákolt ruhavásár 2008. május 16-án, pénteken kezdődik (15-17 óra között), és 2008. június 27-ig tart. Ezen idő alatt minden pénteken 15-17 óra között a kiárusítást folytatjuk egészen az utolsó zsákolt ruhanemű eladásáig! Az árusítás az alsó szinten lévő ruharaktárunkban (1171 Péceli út 220.) lesz, ahová minden érdeklődőt szeretettel várunk!

Zarándokút

Szeptemberben zarándokutat szervezünk a meggyilkolt Brenner János káplán emlékére, és a boldoggá avatás folyamatának előbbre viteléért. Terveink szerint végigjárjuk életének főbb állomásait: - Rábakethely, itt volt káplán, - zsidai kápolna, ennek közelében ölték meg 1957. december 15-én. A déli órákban ebéd, majd délután Szombathelyen a templomban a róla szóló kiállítás megtekintése, végül az altemplomban lévő sírjánál ima boldoggá avatásáért. Bővebb információt és a pontos dátumot szeptemberi lapszámunkban,

Dunántúl összetett ifjúsági tornászbajnoka (1934)
(festette: **Petrovics Ernő** festőművész)
2004. decemberében

valamint a templomokban és közösségi házakban lévő hirdetőablakokon olvashatnak. Érdeklődni Baran Jánosné, Ildikónál lehet a 256-03-54-es telefonszámon.

Kérjük, hogy akinek módjában áll a jövőben is segítsék rajtunk keresztül a kerület szociális alapon rászoruló családjait és gyermekeit anyagi támogatásukkal, illetve adójuk 1 %- val!
Ehhez szükséges legfontosabb adataink:

Adószámunk: 19652502 -1 -42

Nevünk: Kaszap István Alapítvány

Hirmondó-Hírlevél kiadója:

Kaszap István Alapítvány kuratóruma

Felelős kiadó: **Gál Ferenc elnök**

Megjelenik: **negyedévente** rendszeresen!

E-mail cím: postmaster@kaszapi.t-online.hu

Honlap: www.kaszap.ini.hu

A szerkesztő e-mail címe: torba@freemail.hu

Készült: **1.100 pld-ban** a Panax Kft. nyomdájában